
Universum Locus – poslední dny

Universum Locus – poslední dny

Až do 24. dubna mají ještě zájemci možnost zhlédnout neobyčejnou výstavu *Universum Locus* v Křížové chodbě Karolina. Expozice je společným projektem [katedry výtvarné výchovy Pedagogické fakulty UK](#) a finské Faculty of Art and Design na University of Lapland. Autory uměleckých děl jsou Mirja Hiltunen, Timo Jokela, Zdeněk Hůla a Michal Sedlák. V jejich tvorbě se pojí práce s přírodním materiálem a organickou situací s myšlenkou řádu, geometrie a symbolu. Výstava je uchopena jako komplexní instalace, která přiznává místo individuálním hlasům jednotlivých děl, ale současně zdůrazňuje pojetí výstavy jako komplexního prostředí. Na otázky ohledně výstavy odpovídají dva z autorů, Michal Sedlák a Zdeněk Hůla.

Kdo stál u zrodu myšlenky na spolupráci Pedagogické fakulty a finské Faculty of Art and Design? Spojila se tato dvě akademická pracoviště pouze kvůli této výstavě?

MS: Spolupráce s Univerzitou Lapland v Rovaniemi byla navázána před více než deseti lety kolegyní z katedry výtvarné výchovy doc. Marií Fulkovou a jejím týmem v rámci projektu Creative Connections. Na tomto projektu spolupracovalo mnoho kolegů, např. Lucie Tatarová, Lucie Hajdušková nebo Helena Kafková. Právě s posledně jmenovanou jsem často hovořil o možnosti jiného způsobu spolupráce, který je v základu založen spíše na výtvarné praxi.

Liší se nějak český přístup od finského?

MS: Určitě, je to jednak dané individualitou osobností a také kontextem prostředí, ve kterém autoři žijí a pracují.

ZH: Jistě se dost liší vzhledem k jiným zeměpisným i kulturním kontextům. Na druhou stranu mě mile překvapilo, jak některá díla navzájem rezonují, celá výstava nakonec působí jako velmi harmonický celek.

Proč jste si pro instalaci výstavy vybrali právě Karolinum? Figurovalo toto místo již v počátečním záměru?

MS: Když jsme s kolegou Hůlou diskutovali o možnosti vystavovat v Karolinu, od počátku jsme měli jasno, že jako identifikace s Univerzitou Karlovou prostřednictvím výstavy připadá v úvahu jedině Křížová chodba. V našem záměru bylo zásadní, aby bylo více znát, že Pedagogická fakulta, potažmo katedra výtvarné výchovy, je součástí Univerzity Karlovy. Kromě toho je to i krásný specifický prostor, který se odlišuje od *white cube* galerií.

ZH: V Křížové chodbě Karolina se naše katedra neprezentuje poprvé. Již před patnácti lety zde proběhla velmi kvalitní výstava diplomových prací našich absolventů. Současnou výstavou bychom chtěli zahájit novou etapu prezentace katedry výtvarné výchovy Pedagogické fakulty UK.

Bude výstava či její část k dispozici i po 24. dubnu, například virtuálně?

MS: O tom jsme zatím neuvažovali, ale je to dobrý nápad.

Můžete popsat své projekty a jejich poslání?

MS: Já se od počátku své tvorby soustřeďuji na zkoumání reálného prostoru, především toho sdíleného. Pojem veřejný prostor se dnes může zdát módní, ukazuje se však, že jej ve specifické situaci umí stále málokdo smysluplně uchopit, ať už se jedná o laickou veřejnost, či úředníky, a dokonce někdy i kolegy z oblasti odborné. Jde vlastně o komunikaci v prostoru, která mě vždy zajímala z pozice individua ve vztahu k celku.

ZH: Všechny mé prezentované projekty se zabývají vztahem mezi pojmem a realitou, hmotou a různě strukturovaným časem a prostorem.

Chystáte další projekty, představující spojení vědecké činnosti s uměleckou tvorbou?

MS: V únoru tohoto roku jsem byl vyslán na pracovní cestu do Japonska, konkrétně na Univerzitu Education v Joetsu. Tato univerzita pořádá mezinárodní výstavu a my jsme byli coby zástupci z Čech a Univerzity Karlovy osloveni také. Je to vlastně počátek mezinárodní spolupráce a stála u něj opět kolegyně Fulková. Jde mimo jiné o vzájemné výměnné studijní

a výzkumné pobyty studentů a akademických pracovníků. Na této spolupráci je nám sympatické to, že v Joetsu na katedře Art Education upřednostňují zkoumání výtvarnou tvorbou skrze dotýkání a různé materiálové „události“ reálného světa. Přestože je to pro nás jiný kulturní svět, jiný jazyk, komunikace skrze výtvarný proces je možná a velmi inspirující.

Michal Sedlák (1971) vystudoval Vysokou školu Uměleckoprůmyslovou v Praze. V letech 1998–2000 se účastnil projektu Public art, organizovaného Sorosovým centrem současného umění v Praze. Vyústěním spolupráce byla realizace objektu Danaé v Královské oboře. Tématem Sedlákovy tvorby není jen pohled na krajinu, jde mu především o pobyt člověka v ní. Zajímá se také o vztah člověka k místu. V roce 2010 se zúčastnil symposia Park ve městě, iniciovaného sochařkou L. Klodovou a Z. Baladránem, z čehož nakonec vznikl každoroční happening jako test základní ideje zamýšlené změny funkce v prostoru. Od roku 2005 působí na Pedagogické fakultě UK na katedře výtvarné výchovy, kde je garantem předmětů prostorové tvorby. Hlavním motivem jeho výuky je vztah člověka k reálnému prostoru.

Zdeněk Hůla (1948) studoval na pražské AVU v ateliéru figurální malby u profesora Karla Součka. Roku 1983 s J. Hůlou a J. Volvovičem založil soukromou nezávislou Galerii H, ve které se v 80. letech uskutečnila řada konfrontačních výstav. Od roku 1990 v ateliéru GH s J. Volvovičem organizují neukončenou řadu mezioborových setkání. Na Pedagogické fakultě UK začal učit kresbu a malbu v roce 1995 a učí zde dodnes. V roce 2002 se habilitoval na VŠUP v Praze v oboru sochařství. Společně s ředitelem Ondřejovské hvězdárny prof. J. Paloušem a Dr. M. Juříkovou uskutečnili v letech 1998–2003 šest ročníků symposia Kameny a hvězdy. Mimo rozsáhlé malířské a kreslířské dílo se od osmdesátých let zabývá i prostorovou tvorbou, používá širokou škálu materiálů. Sochařské objekty Zdeňka Hůly jsou často koncipovány jako součást volné krajiny a veřejného prostoru.